

DVANÁCT ROZDÍLŮ

MEZI SIROTKEM (či otrokem) A SYNEM

Ježíš řekl: **Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.** (J 14,6) Ježíš je cesta, ale Otec je cíl. Centrálním tématem Písma je zjevení Božího otcovství. Když pochopíme a zakusíme, co je otcovství, nalezneme svoji identitu, bezpečí, motivaci. Jestliže jsme vírou přijali Ježíše Krista jako Pána, pak o nás platí slovo Písma: **Neboť všichni jste synové Boží skrze víru v Kristu Ježíši.** (Ga 3,26)

Je mnoho Božích synů a dcer s myšlením sirotka či otroka. Sirotek nemá Otce, syn s mentalitou sirotka smýšlí, mluví a jedná, jako kdyby neměl Otce. Sirotci jsou bez otce (Pl 5,3) a nemají pomocníka (Job 29,12). Bůh je však **je otcem sirotkům** (Ž 68,6), stává se jim pomocí (Ž 10,14), chrání je a podpírá (Ž 146,9). Většina problémů v životech křesťanů vychází z toho, že mají sirotčí mentalitu. Cestou z tohoto prokletí sirotků je proměna našeho smýšlení skrze rozjímání nad Božím slovem spolu s Duchem svatým, který je Duchem synovství.

Ježíš řekl svým učedníkům před svojí smrtí a vzkříšením: **A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastávce, aby byl s vámi na věčnost - Ducha pravdy, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás jako sirotky, přijdu k vám.** (J 14,16-18) O Letnicích seslaný Duch svatý nám zjevuje nebeského Otce a uvádí nás do našeho synovství, proto je nazván Duchem synovství nebo Duchem Syna. Skrze Ducha svatého k nám též přichází Pán Ježíš Kristus – On je v nás! Opakem Ducha synovství je duch otroctví, což je též duch sirotka. Jde však především o způsob smýšlení, bez jehož změny nebudeme proměněni. Duch svatý nás chce skrze Boží slovo osvobodit od všech lží sirotčí mentality a uvést do požehnání synů Božích.

Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové. Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme děti Boží. Jsme-li však děti, jsme i dědicové - dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, pokud vskutku spolu s ním trpíme, abychom spolu s ním byli také oslaveni. (Ř 8,14-17)

Když však přišla plnost času, vyslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, a abychom přijali synovství. A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: „Abba, Otče.“ Takže už nejsi otrok, ale syn. A když syn, tedy i dědic skrze Boha. (Ga 4,4-7)

1. *Sirotek nemá Otce (je osamělý, nikdo mu nerozumí, musí se o sebe postarat sám) Syn má Otce, který ho nikdy neopustí a se zájmem se o něho stará* (viz Iz 43,1; Žd 13,5; J 8,29)

2. *Sirotek nemá domov a rodinu (nemá bezpečí, ochranu, identitu; je nezávislý)*
Syn má bezpečný domov u Otce a rodinu
(viz Ef 2,18-19; J 8,35)
3. *Sirotek nedůvěřuje (je plný obav a nejistoty)*
Syn důvěřuje svému Otci, nepochybuje o jeho dobrotě a proto se ničeho nebojí
(viz Jk 1,16-18; Ž 37,5; Iz 12,2)
4. *Sirotek nemá žádné dědictví (bojí se, má nedostatek, nevidí zdroje, nemůže dávat)*
Syn je dědicem; patří mu vše, co je Otcovo, proto je štědrým dárcem
(viz Pl 5,2-5; Ř 8,17; Ga 4,7; L 15,31)
5. *Sirotek nemá zdravé sebevědomí (poskakuje mezi méněcenností a pýchou)*
Syn ví, že je synem svého Otce a poznává Otce
(viz Ga 3,26; Mt 3,17; J 17,3)
6. *Sirotek hledá slávu a uznání od lidí (je závislý na lidech a bojí se lidí)*
Syn hledá slávu svého Otce a proto se nebojí lidí; syn ctí a miluje otce
(viz J 5,41.44; J 7,18; J 12,43; Mal 1,6; J 14,31)
7. *Sirotek má strach ze selhání (je sebespravedlivý, musí být vždy dokonalý)*
Syn je ospravedlněn, doplněn a vychováván od Otce
(viz J 5,20; J 8,28; Žd 5,8-9; Ko 2,10 KP)
8. *Sirotek nemůže ukázat své slabosti (skrývá se, přetvařuje, vždy musí být silný)*
Syn je otevřený a skrytý v Otci; Otcova síla se projeví v synově slabosti
(viz Žd 4,15; 2K 12,9)
9. *Sirotek si drží odstup od lidí (neumí se vydat, závazky a smlouvy jsou mu cizí)*
Syn se vydal Otci a pak skrze Otce lidem; stojí za svými slovy
(viz 2K 8,5)
10. *Sirotek se musí sám obhajovat (ospravedlňuje se, bojuje za svá práva)*
Syn předal svá práva Otci a nechává se od něho ospravedlnit
(viz 1P 2,23; 1P 5,6-7; Fp 2,5-9; Ž 17,2-3)
11. *Sirotek hledá a vidí nejprve negativní (srovnává se, povyšuje, žárlí)*
Syn hledá a vidí to, co oslavuje Otce
(viz J 5,19-20; Ko 3,1-3)
12. *Sirotka nelze ukáznit slovy (není poddán výchově, nenese ovoce)*
Syn je poddán Otcově výchově a naplňuje své poslání
(viz PŘ 29,19; Dt 8,5; PŘ 3,12; Žd 12,5-13; J 4,34)

Otec miluje Syna. (Jan 5,20)

Tomáš Korčák, 2012